

som har en stor Husstand og derigennem en meget større Bolig, skulde faa en alt for stor Andel i det Tilskud, der her er Tale om. Man har ment, at man bør fastsætte et begrænset Kvantum, paa samme Maade som man f. Eks. har gjort det ved Brændselsordningen her i Hovedstaden sidste Vinter, et bestemt Kvantum, regnet for en lille Husholdnings Behov, og man har saa sagt: Dette Kvantum, tilstrækkeligt for en lille Husholdnings Behov, faar alle til nedsat Pris, men den store Husholdning maa, hvis den vil skaffe sig yderligere Brændsel, nødvendigvis betale de højere Priser. Naar man saa samtidig har gjort den Tilføjelse, at der kan tages Hensyn til Familie-medlemmernes Antal, saa er det for ikke at tvinge til, at Kommunerne nødvendigvis skulde give Pebersynde eller den af kun to Medlemmer bestaaende Familie det Kvantum, som egentlig var bestemt for en normal Husstand, hvilket jo er en Husstand paa 4—5 Medlemmer. Jeg antager, at der ikke vil opstaa nogen Vanskelighed for Kommunerne i Henseende til saavel at tage det Hensyn, som skal hindre, at de velstaaende Familier faar et større Kvantum end nødvendigt, som til, at den ekstraordinært lille Familie faar et større Kvantum end nødvendigt. Det er kun disse to Ting, som er ønsket udtrykt i Bestem- melsen.

Naar det ærede Medlem til sidst udtalte Ønsket om, at de Oplysninger, man fik angaaende Dyrtidslovens Anvendelse, gav Lejlighed til bedre at trænge ind i hele dette Spørgsmaal, saa skal jeg meget gerne paa den Foranledning, som det ærede Medlem har givet, undersøge, hvorvidt Manglerne stammer fra, at Spørgsmaalene ikke er stillede tilstrækkelig klart, eller fra, at Spørgsmaalene ikke er besvarede tilstrækkelig godt. Begge Tilfælde kan jo være muligt, og det skal selvfølgelig blive prøvet, inden man næste Gang søger Oplysninger.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) vendte sig foruden i de Betragtninger, som falder sammen med det, der blev fremsat af Venstres Ordfører, ogsaa til det andet Afsnit af Loven, som den ærede Ordfører for Venstre ret kortfattet berørte, nemlig Spørgsmaalet om Beskatningsreglerne, og mente, at der paa dette

Omraade ved Loven vilde indføres Usikkerhed, ja, endogsaa Kaos, derigennem, at Kommunerne fik Lov, til selv at vælge, hvilke af de gældende Skatter de maatte forøge. Nu er det ærede Medlem jo ikke ubekendt med, at de kommunale Skatteforhold ikke ligger saaledes, at Beskatning af Grund og Beskatning af Personer er ensartet over det hele. Tværtimod, ogsaa af hinanden nærliggende Kommuner kan den ene have foretrukket at lægge Hovedvægten paa den personlige Skat, og den anden kan i højere Grad have tyet til Ejendomsskatterne. Det er saaledes muligt, at den Ret, som jeg mener, det er rigtigt at give Kommunerne til at vælge, hvor de vil lægge Hovedvægten af Dyrtidsskatten, tværtimod vil bringe mere Ensartethed, idet det vil udligne Forholdet og bidrage til, at de Kommuner, som har haft en meget lav Ejendomsbeskatning og høj Personbeskatning, maaske vil sørge for at bringe mere Ligevægt og omvendt, saaledes at det ærede Medlem slet ikke vil kunne hævde, at Retten nødvendigvis vil bringe større Forskel. Og hvis Kommunen skulde foretrække at lægge Accenten i sin Skattepolitik fremdeles paa samme Sted, som den tidligere har gjort det, frembringes der ikke noget Kaos eller større Usikkerhed derved, men det vil kun være et Udtryk for det samme, som hidtil har fundet Sted, at der er Kommuner, som ser forskelligt paa disse Spørgsmaal, og at Staten har ment, Kommunerne burde have denne Adgang. Hvorvidt man i Fremtiden bør gaa ind paa at paatvinge Kommunerne en mere ensartet Beskatning, er et Spørgsmaal, som det ærede Medlem kan rejse, men jeg følger tværtimod den nuværende Lovgivning ved mit Forslag. Det, som det ærede Medlem derimod tilsigter ved at fastholde Bestemmelsen om den procentvise lige store Forhøjelse, er at tvinge Kommunerne til Fastholdelse af den Maade, hvorpaa de i de forløbne Aar har anvendt de gældende Skattelove, selv om Kommunerne maatte mene, at der just nu var adskilligt, der talte for at foretage en lille Ændring ved at lægge Vægten lidt mere paa den ene eller den anden Skatteform, anderledes end tidligere. Jeg er af den Opfattelse, at det utvivlsomt vil være rigtigt at gøre dette, og det ærede Medlem